

Élménybeszámoló: A hetedikesek erdélyi és al-dunai kalandjai

1. nap: május 7. (vasárnap)

Irány az Al-Duna! (Budapest – Temesvár – Jeselnica)

A hajnali korán kelés sem vehette el a kedvünket: **06:30-kor** már **izgatottan gyülekeztünk Kispesten** a Vas Gereben utcában. Miután bepakoltunk a buszba, pontosan 7-kor elindultunk a nagy kalandra. Az első nagyobb megállónk **Temesvár** volt, ahol egy szuper **interaktív városnézés** során fedeztük fel a belváros tereit, gyönyörű épületeit, és persze fagyizni is maradt idő. Délután folytattuk az utunkat a lenyűgöző Al-Duna felé. Este 18 óra körül értünk a jeselnicai szállásunkra. A kiadós vacsora után egy hatalmas esti beszélgetéssel és játékkal zártuk a napot, hogy a 22:00-as villanyoltásra már mindenki fáradtan dőljön az ágyba a **550 kilométeres utazás** után.

2. nap: május 8. (hétfő)

Száguldás a vízen és mászás a csúcsra (A Kazán-szorosok)

A bőséges reggeli után a hét egyik legizgalmasabb programja várt ránk: **motorcsónakokba ültünk**, és

2 órán keresztül száguldottunk a **Kis- és Nagy-Kazán-szorosok** hatalmas sziklafalai között. Lenyűgöző volt a vízről látni a sziklába vájt hatalmas Decebal-szobrot. Délután szárazföldi fokozatra kapcsolunk, és megmászuk a **Nagy-Sukár hegyet**. A 2,5 órás túra végén a Nagy-Kazán-szoros kilátójából olyan panoráma tárult elénk, amit biztosan nem felejtünk el. Este a szálláson a vacsorát követően mindenkinek jól esett a szabad foglalkozás és a közös játék.

3. nap: május 9. (kedd) Történelem, turbinák és Herkulesfürdő (Vaskapu és Szörényvár)

Ezen a napon a **Vaskapu erőmű** múzeumában kezdtünk, ahol meglelevenedett előttünk a Jókai Mór *Aranyemberéből* is ismert, a víz alá süllyesztett Ada-Kaleh-sziget története. Bejutottunk a monumentális turbinaterembe is. Ebédre **Szörényvárra** utaztunk, ahol megcsodáltuk a híres **Apolodorus hídjának maradványait**. Délután a monarchiabeli hangulatot árasztó **Herkulesfürdőn** sétáltunk, ahol a patinás, régi épületek között fedeztük fel a környéket. Vacsorára tértünk vissza Jeselnicára, majd jöhetett az elmaradhatatlan esti beszélgetés.

4. nap: május 10. (szerda)

Várak, legendák és a szeretet otthona (Vajdahunyad – Déva – Csernakeresztúr)

Búcsút intettünk az Al-Dunának, és Csernakeresztúr felé vettük az irányt. Elsőként a lenyűgöző, mesebeli **Vajdahunyad várat** jártuk be, ahol igazi lovagnak és királylánynak érezhettük magunkat. Ezután következett **Déva vára** – szerencsére senkit sem falaztak be, de a panoráma fentről zseniális volt. A nap legmeghatóbb pillanata az volt, amikor ellátogattunk **Böjte Csaba testvér dévai gyermekotthonába**, és átadtuk az összegyűjtött ajándékainkat. Este **Csernakeresztúron**, a **Niszor Panzióban** foglaltuk el a szállásunkat, ahol igazi falusi vendégszeretettel és fantasztikus vacsorával vártak minket.

5. nap: május 11. (csütörtök)

A föld alatt és a sziklák között (Torda és Nagypetri)

Reggeli után észak felé fordultunk, és meg sem álltunk a **Tordai-sóbányáig**. Elképesztő volt a hatalmas, föld alatti terekben sétálni, óriáskerekezni és visszhangot próbálgatni a sós levegőn. A föld alatti világ után a természet lágy ölén folytattuk: a **Tordai-hasadék** monumentális sziklafalai között túráztunk egy jót. Késő délután indultunk tovább utolsó bázisunkra, **Nagypetribe**. A

szállásfoglalás és a vacsora után az este ismét a nevetése és a közös játékoké volt.

6. nap: Testvériskolai találkozás és a kincses város (Magyarkapus és Kolozsvár)

A pénteki nap az új barátságokról szólt. **Magyarkapusra utaztunk, ahol találkoztunk a helyi testvériskolánk diákjaival.** A közös programok, játékok és beszélgetések során gyorsan megtaláltuk a közös hangot. Délután együtt mentünk át **Kolozsvárra**, ahol egy szuper városnézés keretében megnéztük Mátyás király szülőházát és a híres Szent Mihály-templomot is. Este Nagypetriben vacsoráztunk, és mivel ez volt az utolsó esténk, a villanyoltásig tartó szabadprogramon alaposan kibeszéltük a hét legjobb élményeit.

7. nap: Hazatérés (Nagypetri – Budapest)

A gyors reggeli és a bepakolás után búcsút intettünk Erdélynek. Útközben megálltunk Nagyváradon, fotózkodtunk a Holnaposokról készült szoborcsoporttal és megnéztük a Nagyvárad székesszegyházat. A buszon már a fáradtságé volt a főszerep: sokan alvással, zenével vagy a héten készült fotók pörgetésével töltötték az időt. Közel **1800-2000 kilométerrel a hátunk mögött**, szombaton esére szerencsésen **megérkeztünk Kiszestre**. Felejthetetlen hét volt, rengeteg

kalanddal és még jobb közösséggel.

Köszönjük szépen a lehetőséget, hogy a Határtalanul pályázat segítségével részt vehettünk ezen a nagyszerű utazáson és kívánjuk, hogy az alattunk lévő évfolyamok is eljuthassanak ezekre a gyönyörű helyekre.